

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Brad Natalia împotriva deciziei din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL ”MK Dalesgrup” împotriva Nataliei Brad cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 01.08.2013 SRL ”MK Dalesgrup” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Brad cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 29.09.2011 între SRL ”MK Dalesgrup” și Brad Natalia a fost încheiat contractul de locațiune nr. 103, prin care pârâta a închiriat locul nr. 6 și nr. 9 din rândul 2, cu dimensiunile 2x2 m.p., situat în piața „Curcubeu” din str. Columna 55, mun. Chișinău. Termenul realizării contractului era stabilit de la data de 29.09.2011 până la 28.09.2012, însă până în prezent pârâta continuă să se folosească de gheretele sus menționate, refuzând să achite prețul chiriei.

Indică reclamantul că conform contractului încheiat între părți, costul unui loc închiriat a fost stabilit în sumă de 1000 lei, astfel până în prezent formându-se o datorie pentru chirie în mărime de 42000 lei.

Susține că conform acordului adițional din 29.09.2011 la contractul inițial, contractanții au stabilit o plată lunară în mărime de 1000 lei pentru servicii comunale, cheltuieli gospodărești, pază, supraveghere video și menținerea condițiilor sanitare pe teritoriul pieței. De asemenea, în urma neachitării serviciilor, pârâta a acumulat o datorie în mărime de 42000 lei.

Solicită reclamantul încasarea de la Brad Natalia în beneficiul său a datoriei în sumă de 84000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17.07.2014 a judecătoriei Anenii Noi s-a respins acțiunea înaintată de SRL ”MK Dalesgrup”.

Prin decizia din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de SRL „MK Dalesgrup”; s-a casat hotărârea primei instanței și s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere a acțiunii înaintată de SRL „MK Dalesgrup”.

La data de 12 ianuarie 2016 Brad Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel, la examinarea pricinii, a interpretat eronat normele legale și a dat o apreciere arbitrară circumstanțelor pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.431 alin. (2) CPC, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) și alin. (2) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, conform materialelor dosarului recurenta Brad Natalia, nefiind de acord cu decizia din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a depus recurs la data de 12 ianuarie 2016, adică după expirarea termenului de 2 luni.

După cum rezultă din actele cauzei, Curtea de Apel Chișinău a expediat atît în adresa recurentului, cît și în adresa intimatului, copia deciziei motivate la 16 februarie 2015 (f.d. 79).

Mai mult decît atît, conform mențiunii pe coperta dosarului, rezultă că Brad Natalia a recepționat copia hotărârii motivate la data de 30.10.2015. Astfel, de la data primirii copiei deciziei motivate, recurenta avea posibilitatea reală ca în termenul legal să-și exercite dreptul procedural de a ataca decizia, ceea ce a făcut abia la data de 12.01.2016 depășind termenul legal de atac.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurenteii, precum că despre decizia contestată a aflat la data de 13.11.2015, deoarece din materialele dosarului rezultă contrariul.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Avînd în vedere că cererea de recurs a fost depusă abia la 12 ianuarie 2016, adică după expirarea termenului de 2 luni, instanța de recurs consideră că recurenta urma să depună diligența necesară pentru a contesta decizia din data de 28.01.2015 cu care nu este de acord, conform normelor și în termenul legal.

În astfel de circumstanțe și în condițiile în care recurenta nu a probat motivul depunerii cererii de recurs cu depășirea termenului de contestare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs din 12.01.2016, contrar prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, a fost depusă în afara termenului legal.

Totodată, instanța de recurs reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților

Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza în acest mod principiul raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărîrea CEDO din 03 aprilie 2008, în cauza *Ponomaryov vs. Ucraina*, unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Totodată, făcînd trimitere la jurisprudența CEDO, Colegiul mai precizează că recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza *Van Harn vs. Germania*, nr. 7557/06 din 11 septembrie 2007) și de a contesta în termenul legal decizia instanței de apel, fapt care a fost ignorat de către acesta, prin urmare, generînd, omiterea termenului prescris la depunerea recursului. La actele pricinii nu au fost prezentate probe care ar demonstra imposibilitatea lui recurentului de a declara recursul în termen.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că recurenta, fără a invoca careva motive întemeiate, a depus cererea de recurs în afara termenului legal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Brad Natalia împotriva deciziei din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 434, art. 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Brad Natalia împotriva deciziei din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală